

REPUBLIKA  
EDUARDA KARDELJA  
V CELJU

Celje - skladišče

D-Per

159/1982



1119820613,22

COBISS

nje  
nje  
nje  
gorenje  
gorenje

# informator

gorenje  
gorenje

List za obveščanje delavcev velenjskega dela SOZD Gorenje—Št. 22.—Leto XVII.—Titovo Velenje, 4. 5. 1982



Za našo lepšo sedanost in prihodnost, kakršno si želimo, smo že izbojevali odločilne bitke. Toda mi se, kakor je zapisano tudi v programu naše Zveze komunistov in kar je tudi naročilo Marxove znanosti — nikoli ne moremo zadovoljiti z doseženim, marveč moramo pogumno iti naprej k tistemu, kar je še boljše in naprednejše, kar je še bolj svobodno in bolj človeško.

Jajce, 29. november 1973

Tito

# Na Titovi poti

Tito je s Kardeljem kot najplodnejšim marksističnim mislecem in ustvarjalcem zasnoval delavsko samoupravljanje v praksi. To ni bil samo odgovor na resolucijo informbiroja, temveč več kot to: nadaljevanje naše avtentične in neodvisne revolucionarne poti. Tako je bil Stalinov napad le posledica, ne pa vzrok naših posebnosti, kajti že narodno-osvobodilni boj naših narodov je bil oborožena oblika samoupravljanja. Če ne bi bili tedaj spoštovali posebnih oblik samoodločbe narodov, iz katerih sta vzniknila bratstvo in enotnost, tudi nove Jugoslavije kot skupnosti enakopravnih narodov ne bi bilo. Narodi so morali odločno vzeti svojo usodo v svoje roke, kajti boja proti okupatorju in za novo družbo na osnovi socializma in demokracije jim nihče ni mogel ukazati. Nekdo je nekoč lepo zapisal: leta 1941 so stare delitve padle v nič, ustavarila se je nova enotnost, kakršne do tedaj Jugoslavija še ni poznala, čeprav je bila že desetletja navzoča kot prvobitna težnja ljudstva.

Stalin je mislil, da bo samo mignil s prstom in Tito bo že klečal pred njim. Toda naletel je na človeka, ki ni priznal nobenega diktata, tudi Stalinovega ne. Le malokdo v svetu je takrat verjel, da bomo lahko zdržali, in da se bo socializem v Jugoslaviji lahko razvil, ker pač ni računal z najvažnejšim, odločilnim dejavnikom – z ustvarjalno močjo ljudske revolucije, z dostojanstvom partizanskih borcev in s ponosom svobodoljubnega ljudstva, kakor je dejal Boris Kidrič. Naš spopad s stalinizmom pa je spodbudil tudi boj za enakopravne odnose v mednarodnem delavskem gibanju v svetu sploh. S Titom smo se odločno uprli

blokovski delitvi sveta. Tito je bil skupaj z Nehrujem, Naserjem in Sukarnom ustanovitelj gibanja neuvrščenih kot edine alternative delitvi sveta na bloke in kopičenju netiva strašne, za ves svet pogubne vojne. Z bojem za mir si je Tito upravičeno pridobil ime "državljan sveta", ki so se mu ob smrti prišli pokloniti državniki iz vseh celin, največ, kar se jih je v vsej zgodovini zbralo na enem mestu.

Naj sklenem: ko smo se poslavljali od Tita, je bil molk naš najgloblji govor. Zapuščal nas je človek, voditelj in revolucionar, ki nam je dal največ, kar je mogel: vero v moč ljudskih množic, v njihovo sposobnost, da ostanejo gospodar svojega dela in svoje prihodnosti. Na čelu kolone, ki je izbojevala velike zmage za neodvisnost jugoslovanskih narodov, je dal tudi svetu novo upanje v humanistično vizijo socializma. V svoji veliki mednarodni misiji je sprožal procese nastajanja novih družbenih in državnih odnosov v svetu. Tak je Tito postal simbol časa, časa nacionalne in človekove osvoboditve.

Tito je bil prvi državnik v zgodovini, je zapisal Mitja Ribičič, ki ga je obkrožalo toliko resnične ljudske ljubezni kot doslej še nobenega. Bil je legendarni poveljnik, ki ni – tako kot drugi vojskovodje – osvajal, temveč osvobajal. Iz te slave, ki bi marsikoga prevzela in pokvarila, pa ni zrasel nikakršen kult osebnosti, temveč zavest najširših množic, ki so ob poslednjem slovesu govorile: "Tito – to smo mi vsi!"

Franc Šetinc

(iz Prešernovega koledarja 1981)

*Redki so v zgodovini primeri, ko je usoda nekega naroda tako globoko povezana z enim človekom, še redkejši so primeri, ko ljudje začutijo v svojih srcih, da je v vsakem od njih del tega velikega človeka.*

*To je TITO.*

*Pred dvema letoma smo dali zaobljubo: Brez Tita med nami, a s Titom v naših srcih, gremo naprej po Titovi poti! Po poti, ki so jo narodi Jugoslavije gradili z mnogimi žrtvami in ki jo označujejo trije svetli potokazi: bratstvo in enotnost, samoupravni socializem in neuvrščenost.*

*90 let je, kar se je v Kumrovcu rodil Josip Broz.*

*45 let je, kar je prišel na čelo Komunistične partije Jugoslavije.*

*39 let je, kar so bili na drugem zasedanju AVNOJ postavljeni temelji nove Jugoslavije.*

*37 let je, kar sta se zrušila v prah nacizem in fašizem in so narodi Jugoslavije s Titom na čelu začeli graditi novo Jugoslavijo.*

*Pred dvema letoma pa je zastalo srce velikega revolucionarja. Tito je dobil neštete bitke – bolezni ni mogel premagati. Pa vendar je dobil tudi to bitko. Izbojevala jo je naša odločenost, da nadaljujemo po Titovi poti, da nadaljujemo njegovo delo, da gradimo nove, boljše odnose – tako kot nas je učil tovariš Tito.*

*Zato bomo danes na zborih delavcev počastili spomin, njegovo revolucionarno delo in izročilo. In ob 15.05 bodo zatulile sirene po vsej Jugoslaviji ter označile trenutek, ko je pred dvema letoma, 4. maja 1980, prenehalo biti Titovo srce. V tem trenutku bomo, tako kot milijoni in milijoni Jugoslovancev, z enominutnim molkom počastili spomin na Tita. To pa naj bo hkrati naša obljuba, da bomo s še boljšim in bolj zagnanim delom razvijali in bogatili vse pridobitve socialistične revolucije, izbojevala pod Titovim vodstvom.*